

parcel, které mají již v době převodu kvalifikaci stavebních částic ve smyslu § 6 č. st. ř. (zákon z 8. ledna 1889 č. 5 z. z.).

Než nss vyslovil již ve svém nálezu Boh. 1593 adm., že nárok na osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti dle § 3 č. 3 d. ř. není vyloučen tím, že parcela v době převodu neměla kvalifikaci parcely stavební ve smyslu stav. řádu.

Na názoru tomto nss trvá a ohledně jeho bližšího odůvodnění poukazuje na předem uvedený nález.

Názor žal. úřadem v napadeném rozhodnutí zastávaný jest tedy mylný.

Ježto zsv v Praze následkem mylného právního názoru nař. rozhodnutím nabyvateli osvobození od dávky nepřiznal a nezjistil, zda splněny jsou zcizitelem všechny předpoklady zákonem z 30. března 1920 č. 209 Sb. v § 1 č. 4 jakož i v předpisech s ním souvisejících stanovené, spočívá nař. rozhodnutí v tomto směru na nesprávném právním posouzení věci a náleželo je dle § 7 zák. o ss zrušiti.

### Č. 2706.

**Administrativní řízení. — Kinematografy: K zákazu kinematografických představení v Košicích je v první stolici povoláno tamní policejní ředitelství; župan jest tu jen stolicí odvolací; je nezákonné, vydá-li župan zákaz takový přímo sám.**

(Nález ze dne 29. září 1923 č. 15948.)

Věc: »Město okrašlující a bruslařský spolek« v Košicích proti županu města Košic a župy Abauj-Turnianské o zastavení provozu kinematografické licence.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Župan města Košic a župy Abauj-Turnianské zastavil výnosem z 20. března 1922 provozování kinematografické licence, náležející stěžujícímu si spolku a vykonávané nájemcem Martinem H. v místnosti »Urania« v K. s tím, že se další představení konati nesmí.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažil nss toto:

Žal. úřad tvrdí v odvodním spise, že při vydání nař. výnosu nepostupoval ve svém správním oboru, nýbrž vystupoval jako výkonný orgán ministra pro Slov. na základě rozkazů, které mu tento ministr udělil výnosy č. 16286/21 adm. V. č. 22870/21 adm. V. a 26373/22 adm. V. Stojí tedy žal. úřad na stanovisku, že nař. rozhodnutí není rozhodnutím jeho, nýbrž rozhodnutím ministra pro Slov.

Tento názor neshledal nss správným, neboť žádný z cit. výnosů ministerských neobsahuje výrok, že ministr zastavuje provozování kinematografické licence st-logy, nýbrž ve všech se ukládá županovi, aby zastavil další provozování této licence. Jsou tedy tyto výnosy pouhým interním pokynem daným županovi.

Nař. rozhodnutí se sice dovolává ministerského výnosu ze 6. prosince 1921, avšak není vydáno jako intimát nějakého ministerského rozhodnutí, nýbrž jako rozhodnutí župana (arg. »zastavujeme«). Dlužno tedy nař. rozhodnutí považovati za rozhodnutí župana a za takové je také stěžující si spolek pojal.



Toto rozhodnutí obsahuje zákaz neoprávněného pořádání kinematografických představení. Jde zajisté o věc bezpečnostní policie, neboť záležitosti udílení licencí k uspořádání takových představení a dozor nad nimi náleží v obor veřejné bezpečnosti, jak bylo vysloveno ve zdejším Boh. 758 adm., na něž se dle § 44 j. ř. poukazuje.

Pokud jde o kompetenci, nemůže býti dle § 3 vyhlášky min. vnitra z 18. prosince 1920 č. 646 Sb. o zřízení polic. ředitelství v Košicích pochybnosti, že tento úřad byl povolán k vydání zákazu, o něž jde. Jeho rozhodnutí není však konečné, nýbrž jest dle zák. čl. XX z r. 1901 přípustno odvolání k úřadu vyššímu, to jest k županovi. Jeho rozhodnutí bylo by konečné jen tehdy, kdyby byl rozhodl souhlasně s rozhodnutím polic. ředitelství (§ 2).

V daném případě však nerozhodovalo v první instanci policejní ředitelství, nýbrž župan, jenž označil své rozhodnutí jako konečné.

Nebylo tu tedy rozhodnuto v první stolici úřadem k tomu povolaným, a žal. úřadu, jenž jen k instančnímu přezkoumání takového rozhodnutí je povolán, se nedostávalo pro jeho rozhodnutí potřebného substrátu, který by poskytnouti mohl právě jen nález, vydaný v mezích příslušnosti první stolice. Rozhodl-li žal. úřad bez tohoto substrátu, přiči se jeho rozhodnutí zákonu a bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

#### Č. 2707.

**Licence k výrobě pálených lihových nápojů (Slovensko):** I. Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska byl na základě zákona č. 64/1918 oprávněn vydati nařízení z 11. srpna 1919 č. 6810 pres., jakož i odvolati a zrušiti povolení továren na likéry a rum. — II. K vývoji předpisů o výrobě pálených nápojů lihových na Slovensku. — III. Na udělení takového povolení není právního nároku.

(Nález ze dne 29. září 1923 č. 15.950.<sup>1)</sup>)

Věc: Ignác L. v K. (adv. Dr. Koloman Dezsö z Bratislavy) proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o povolení k výrobě likérů a rumu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním de pres. 17. července 1920 žádal st-l u finančního ředitelství v Šahách, aby mu byla udělena licence na výrobu rumu, likérů a rozličných lihovin ovocných a udal, že tento podnik již 10 roků existuje.

Finanční ředitelství rozhodnutím z 11. září 1920 zamítlo tuto žádost, poněvadž nebyla dostatečně instruována.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání z toho podanému, poněvadž udělení žádaného povolení ani veřejná potřeba nevyžaduje, ani není z důvodů národohospodářských žádoucí a st-l, jenž má velkoobchod s vínem, není na výrobu lihovin odkázán a soustředování více povolení v jedněch rukou není žádoucí.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

<sup>1)</sup> Stejně nález z téhož dne č. 15.949.